

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politiek soldaat zijn: SA traditie en geest

Deel 4

DE ONTKRACHTING (1934 - 1945)

De executie van de beste SA-leiders op 30 juni 1934 had de rug van de SA gebroken: ze was nu sterk in aantal afgenomen en politiek volledig ontkracht. Tot 1945 zou er niets veranderen. Zonder echte functie in het Derde Rijk vormde de SA voortaan een enorme, apolitieke militaire sportclub zonder enige betekenis. Zelfs de oorlog, die in 1939 opnieuw was begonnen, veranderde niets: de SA mocht geen eigen militaire formaties vormen, de meeste SA'ers deden hun plicht in de Wehrmacht net als alle andere leden van het volk, SA-leiders vochten en stierven in inferieure commandoposten zonder enige vormende invloed te kunnen uitoefenen.

De jaren aan de macht zijn dus weinig productief voor het huidige onderwerp. Maar ook al ontbrak het aan positieve mogelijkheden om de SA vorm te geven, juist de analyse van de ontkrachting van de SA en de nasleep daarvan in de negatieve sfeer biedt essentiële gezichtspunten op de traditie van de SA:

De SA was van nature nooit een onafhankelijke politieke kracht, maar was altijd bedoeld als organisatorisch kader voor de militante elite van de partij. De uitschakeling van de SA had daarom onvermijdelijk ook invloed op de betekenis en de assertiviteit van de NSDAP, waarvan de SA de militante tak was. De

Bruinhemden waren de duidelijkste en zuiverste uitdrukking van de nationaalsocialistische geest geweest, en hun uitschakeling leidde daarom praktisch tot de ondergang van de NSDAP als revolutionaire en vormende kracht. Met het besluit van 30 juni 1934 werd afstand gedaan van de voltooiing van de revolutie op alle niveaus en van de taakverdeling met de reactie, waarvan de machtsbolwerken in het leger, de administratie en de economie onaangeroerd bleven in ruil voor de belofte van trouw aan de Führer. Dit betekende dat essentiële gebieden van het staats- en sociale leven werden onttrokken aan de wil en het vermogen van de partij om dingen vorm te geven. De vroegere bewering dat "**de partij de staat commandeert**" werd in de sociale realiteit praktisch tenietgedaan. In de nasleep van de nationale opstand van 1933/34 oefende de NSDAP zo veel mogelijk controle uit.

Na 1934 bleef de revolutie onvoltooid en zelfs binnen haar mogelijkheden ontaardde de partij, die het revolutionaire, idealistische en militante element van de oorspronkelijke SA miste, meer en meer in wat ik ooit elders beschreef als een "feestcomité voor het organiseren van herdenkingen"! Zeker, er werden grote dingen gedaan:

Met haar onderafdelingen slaagde de NSDAP erin om, waar ze zich kon laten gelden, echt en effectief bewijs te leveren van de nationaalsocialistische wil om dingen vorm te geven - op sociaal gebied met het Duitse Arbeidersfront, op het gebied van jeugdopvoeding met de Hitlerjeugd, bij de werving en opvoeding van Duitse vrouwen met de NS Vrouwenbond. Deze resultaten geven een idee van wat het effect zou zijn geweest als de partij erin was geslaagd om haar vroegere aanspraak op de totale macht op alle gebieden te doen gelden. Op deze manier creëerde Dr. Goebbels met zijn fascinerende propaganda echter de uiteindelijk gevaarlijke illusie dat de nationaalsocialistische staat was gerealiseerd, terwijl het Derde Rijk in zijn essentiële machtspolitieke grondslagen op zijn best een Duitsland was dat nationaalsocialistisch werd en dat, volgens Rosenberg, ongeveer drie generaties nodig zou hebben om te worden gerealiseerd - totdat, dat wil zeggen, de eerste generatie, die volledig was opgeleid en gevormd door het nationaalsocialisme, zou zijn opgegroeid. De nationaalsocialistische staat was dus niet gebaseerd op de machtspolitieke overwinning en de vormende kracht van de revolutionaire partij die alle gebieden binnendrong, zoals oorspronkelijk de bedoeling was, maar in feite uitsluitend op het feit dat de partijleider kanselier van het Rijk was geworden en had begrepen hoe hij deze positie met buitengewone bevoegdheden kon begiftigen. Dit verklaart ook waarom, na de dood van de Führer, de reactie snel weer opkwam en een systeem naar haar hand wist te zetten, terwijl de nationaalsocialistische beweging, zonder een partijleider aan de macht, een generatie lang bijna alle slagvaardigheid verloor en pas in de jaren '70 weer terugkreeg.

Na 20 juli 1944 slaagde de partijkanselarij onder Pg. Bormann er wel in om de partij meer bij de macht te betrekken: Met de vorming van het Gauverteidigungskommissariate (Gauverdedigingscommissariaten) en de Volkssturm (Volksstorm), die ondergeschikt was aan de partij, legde Adolf Hitler het lot van het Reich na tien jaar weer in handen van de NSDAP, maar in veel opzichten was het te laat.

Het is immers fascinerend om te zien hoe onder de stress en ontberingen van de oorlog de rechtvaardiging voor Röhm's zorgen en voorstellen steeds duidelijker wordt: Met een vertraging van bijna tien jaar werd met de opbouw van de Waffen-SS, als een door het nationaalsocialisme beïnvloedde elitekorps, en van de Volkssturm, als een nationaalsocialistische volksmilitie, de oorspronkelijke opvatting van de chef-staf over de Wehrmacht gerealiseerd, de partij onder Bormann voerde na 20 juli 1944 haar wanhopige campagne tegen de macht van de reactie en de leiding van de Wehrmacht bleek vol te zitten met reactionaire verraders.

Twee authentieke verklaringen van de Führer in 1945 laten zien hoezeer de uitschakeling van de SA op 30 juni 1934 de beslissende tragedie van het Derde Rijk was geworden:

"Op mijn grafsteen zou moeten staan: Hij was het slachtoffer van zijn generaals!" en "Ernst Röhm had gelijk: We hadden een Wehrmacht nodig gevuld met de revolutionaire - nationaalsocialistische geest!"

Naast het compromis met de reactie en de voortdurende ontkrachting van de SA, bracht 30 juni 1934 een derde, noodlottige ontwikkeling op gang die ook een rol zou spelen in de ondergang van het Derde Rijk: De geboorte van het dogmatisme!

Met dogmatisme bedoelen we een innerlijke houding die individuele overtuigingen, of zelfs een samenhangend systeem van overtuigingen, tot absolute waarheid verklaart en daarmee de diversiteit en openheid van de natuur en de werkelijkheid verkracht en in vorm buigt. Zo'n houding is altijd desastreus, omdat de poging om de werkelijkheid op te sluiten in een kooi van absolute overtuigingen en in vorm te buigen altijd leidt tot gedrag dat in strijd is met de natuur en tot onmenselijkheden in de poging om de natuur en haar wetten ondergeschikt te maken aan dogma's. Dit is in tegenspraak met de innerlijke natuur van de mens. Omdat dit in strijd is met de innerlijke aard van de mens, produceert het dogmatisme kunstmatig en hysterisch fanatisme bij zijn aanhangers, dat bedoeld is om de innerlijke twijfel te overstemmen, maar de tegenstanders ervan worden onderdrukt zonder dat er een andere rechtvaardiging voor is dan dat ze niet willen buigen voor een systeem van waanvoorstellingen, de natuur en de werkelijkheid niet willen ontkennen. Van primitieve, hogere en eenvoudige onzin, zoals de christelijke doctrine "ik geloof erin omdat het absurd is" en de liberaal-kapitalistische basiswet van "menselijke gelijkheid" tot het verfijnde systeem van "wij", katholieke dog-

ma's, psychoanalyse of het marxistische doctrinaire bouwwerk, de boog van dogmatische vervorming van de werkelijkheid waaruit de onmenselijkheid van ideologieën voortkomt is uitgebreid.

Het nationaalsocialisme daarentegen is geen ideologie - het bouwt geen dogmatisch, kunstmatig doctrinair bouwwerk van waanideeën, maar bekijkt de werkelijkheid als een wereld- en levensbeschouwing, verwerft daarin een vaste positie door kennis van de natuur en haar wetten en bouwt daarop een natuurlijke, organische levensorde. De Nationaal Socialistische Partij is ook niet dogmatisch - zij eist discipline en onderwerping aan de partijlijn, niet omdat zij beweert de absolute waarheid van ideologische doctrines te vertegenwoordigen, maar omdat een dergelijke discipline noodzakelijk is om een militante, revolutionaire beweging in staat te stellen de heersende maatschappij, die in strijd is met de natuur, te vervangen door een gemeenschap, een Nieuwe Orde, die in overeenstemming is met de natuur en de soort!

Hetzelfde geldt voor de SA: ook hier werd geen kunstmatige ideologie ingehamerd, maar een vrije, revolutionaire levenshouding ontwikkeld, waardoor de militante nationaalsocialist - de politieke soldaat - zijn juiste plaats in de mensengemeenschap vindt en door zijn militante inzet de Nieuwe Orde helpt realiseren!

Veel persoonlijke redenen en levenshoudingen leiden mensen naar het nationaalsocialisme - daaronder kunnen ook redenen van dogmatische aard zijn, want dogmatisme, met zijn belofte van zekerheid en definitieve verklaringen en met zijn dwingende starheid, is voor veel mensen een voortdurende verleiding om aan de genadeloze werkelijkheid te ontsnappen. Over het algemeen hebben het nationaalsocialisme, de partij en haar SA zich echter altijd vrijgehouden van dogmatisme.

Dit veranderde ook op 30 juni 1934: Niet alleen profiteerde de reactie van de uitschakeling van de SA, die vanaf dat moment onaangetaast bleef tot haar nationale onbetrouwbaarheid en verraad op 20 juli 1944 duidelijk werd - ook de SS profiteerde hiervan, die niet langer ondergeschikt was aan de SA-stafleiding, een onafhankelijke organisatie werd en jaar na jaar tot het einde toe meer macht en invloed kreeg, en zelfs uitgroeide tot een staat binnen de staat! De SS'ers van de oorlogsjaren, de jaren in vreedstijd en de oorlogsjaren waren ook politieke soldaten. Wat tot nu toe beschreven is voor de SA, geldt voor een groot deel ook voor de SS, die oorspronkelijk niets anders was dan een verdere selectie en eliteformatie binnen de politieke soldij.

Het kan ons dan ook niet verbazen dat de SS in een zware strijd eerst stap voor stap het binnenlandse veiligheidsapparaat veroverde en uiteindelijk, in de oorlog met de Waffen-SS, het nationaalsocialistische revolutionaire leger realiseerde. Dit

verklaart ook de voorbeeldige soldaatschap, kameraadschap, discipline, opofferingsgezindheid en toewijding van de SS-ers, die in veel opzichten Adolf Hitlers claim op de nationaalsocialist waarmaakten - de "zuiverste belichaming van de waarde van ras en persoonlijkheid" te zijn! In dit alles - vooral in het voorbeeld van de Waffen-SS - zien we een waar model van de levenshouding van de politieke soldaat. Maar dit alles is eigenlijk niet typisch voor de SS: veel grondiger en uiteindelijk uitstralend naar alle mannen van ons volk die geschikt zijn voor militaire dienst, volgens de ideeën van Röhm, had dit vanaf het allereerste begin moeten worden nagestreefd en gerealiseerd met de SA en haar eliteformatie - de SA-stafwachten - en dit zou zeker zijn gebeurd in het geval van een overwinning op de reactie en het begin van de tweede revolutie.

Het probleem met de SS was echter niet in de eerste plaats dat noodzakelijke ontwikkelingen die op 30 juni 1934 met haar hulp waren gestopt, nu jaren later door haar moesten worden ingehaald, met het oog op een oorlog die praktisch al verloren was - het probleem is veeleer dat de SS, net als de SA, oorspronkelijk uitging van het model van de politieke soldaat binnen de nationaalsocialistische beweging, maar onder invloed van haar Reichsführer Himmler steeds meer een eigen dogmatische ideologie ontwikkelde, die uiteindelijk alleen nog de naam gemeen had met het nationaalsocialisme:

De SS was er niet tevreden mee om een onderafdeling van de Nationaal-Socialistische Partij te zijn en zo haar plaats te vinden in de Volksgemeinschaft, zoals voor de SA altijd vanzelfsprekend was geweest, maar zag zichzelf als een staat binnen de staat - als toekomstige meesters in plaats van als onderdeel van de Volksgemeinschaft!

Dit is niet de plaats om de ideologie van de SS in detail te analyseren en de innerlijke onverenigbaarheid ervan met de nationaalsocialistische levensvisie te bewijzen. We kunnen volstaan met een paar trefwoorden: Onderdelen van de SS-ideologie waren de suprematie van het Noordse ras, de inferioriteit van de Slavische volkeren, de constructie van een erfelijke aristocratie als een absoluut heersende klasse - dit zijn allemaal anti-natuurlijke en dogmatische overtuigingen die onmiskenbaar in tegenspraak zijn met de kernpunten van de nationaalsocialistische kijk op het leven - de erkenning van rassendiversiteit (wat rassenhaat uitsluit!) en het idee van een nationale gemeenschap (wat net zo onverenigbaar is met een eenzijdige achting voor het Noordse ras, dat slechts een minderheid in het Duitse volk vertegenwoordigt, als met het geclaimde meesterschap van een nieuwbloedige adel)! De ideologische vervreemding werd gevolgd door de organisatorische:

in theorie was de SS een onderafdeling van de NSDAP - in de praktijk vormde het echter steeds meer een volledig onafhankelijk machtsorgaan in het Derde Rijk en was uiteindelijk alleen verbonden met de nationaalsocialistische Volksstaat door

de persoonlijke eed van trouw aan Adolf Hitler. Op het hoogtepunt van zijn macht droomden leidende SS-kringen van een onafhankelijke SS-orderstaat in Bourgondië als staatskern van het door het Noordse ras onderworpen Europese continent en van de uiteindelijke vervanging van de nationaalsocialistische partij als leidende kracht na de eindoverwinning en de dood van de Führer en diens vervanging door de SS.

Het moet expliciet worden opgemerkt:

Het is niet het idee van een orde, elite-onderwijs of zelfs een echte raciale adel dat op zichzelf moet worden verworpen, maar de vermenging ervan met Noordse waanideeën van keuzevrijheid en soortgelijke dogmatische ontaarding, die de beoogde Volksgemeinschaft kunstmatig verscheurden en verdeelden, en ook alle andere volkeren en rassen tegen ons keerden! Natuurlijk was het slechts een kleine kring binnen de SS die zich overgaf aan dergelijke gedachten, maar helaas waren ze erg machtig en uiteindelijk doorslaggevend, omdat de Reichsführer-SS er zelf achter zat. Himmler heeft het nationaal-socialisme in principe nooit begrepen, maar probeerde onder dit voorwendsel altijd zijn eigen ideologie van rassenarrogantie en onbegrepen meestermenselijkheid op te leggen. Er is geen verdere uitwerking nodig om te beseffen hoezeer deze SS-ideologie onze zaak heeft beschadigd en heeft bijgedragen aan de ondergang van de nationaalsocialistische volksstaat! Zoals hierboven vermeld, zijn dergelijke dogmatische tendensen de SA even vreemd als de vorming van een staat binnen een staat!

Toen ik in 1977 begon met het opbouwen van een nieuwe SA, een SA die de traditie van de historische Sturm-Abteilung belichaamde, hoorde daar vanaf het begin ook het besluit bij: *"Zolang ik iets te zeggen heb in deze beweging, komt er geen nieuwe SS!"*.

Ondertussen hebben we dit, tegen enige weerstand in, volledig doorgevoerd in onze gemeenschap. De crisis rond de SS-vleugel binnen onze gemeenschap, rond het voormalige lid van de ANS/NA-organisatieleiding Arnd-Heinz Marx, toonde aan hoe terecht onze bezorgdheid was over een schadelijke nieuwe editie van de SS-ideologie.

Natuurlijk zijn de verleidingen om ons idee dogmatisch te vervormen niet beperkt tot de kring van de SS; en natuurlijk was er ook veel dat positief was binnen de SS (zoals beschreven) - maar buiten de SS kwam dogmatisme nooit beslissend en invloedrijk naar voren.

Maar aangezien de SS de directe begunstigde was van de uitschakeling van de SA op 30 juni 1934, maakt voor ons de STRIJD TEGEN DOGMATISME deel uit van de traditie waarin we staan, samen met de strijd tegen reactie, waarover we het al

hebben gehad! Onze eed dat 30 juni 1934 zich nooit mag herhalen in de geschiedenis van onze beweging vereist de resolute afwijzing van dogmatische ideologieën en organisatorische neigingen tot onafhankelijkheid binnen onze gemeenschap. Voor onze politieke soldaten is dit het achtste aspect van de SA-traditie!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

November 1934 April 1935 April 1937-1938

Der Kampf geht weiter !

Sechzig Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Maßnahmen von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, das Klein- und große Volk des deutschen Reiches Adolf Hitler zu vernichten.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verfolgung und Ermordung werden weiterhin an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung der weißen Völker geht weiter, aber die Größe des deutschen Volkes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verantwortlichen sind aber nicht, das Volk selbst – gegen alle weißen Völker (V) – zu kämpfen, keine Mittel und Einrichtungen, Überlebende und Zusammenhänge.

Ob "Hitler" oder "Stalini", ob im Wahlkampf oder im Massenmord, ob auf Propagandaplakaten, in der Luft oder in den Schulbüchern, ob in der NSDAP oder in der Pflanzung der weißen Völker.

Hitler
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSDK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gedieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthecontinent.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bescheiden van WO II is een absoluut misprijzeld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 179 (1975) Printed 1978 April 26, 2017 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "Hitler" or "Stalini", whether in election battles or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!